

Klager

Psykolog

Oslo, 09.12.2019
FER-sak: 25/19K

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 11.04.19 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 06.12.19.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Bakgrunnen for klagen er at psykologen sammen med annen psykolog har bistått i omsorgsunndragelse av barn under offentlig omsorg. Forholdet skal ifølge klagen være politianmeldt. Klager er barnevernstjenesten.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Vedtak: *5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort.*

Begrunnelsen for FERs vedtak er beskrevet nedenfor.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at den innklagede psykologen kan foreta en fagetisk refleksjon over de punktene som FER påpeker i psykologens arbeid og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med EPNP. Det er ønskelig at denne prosessen kan vise at klager er respektert.

SAKSGANG:

11.04.19   FER mottok brev fra klager med klage på Psykologforeningens medlem
17.06.19   FER vurderte henvendelsen i møte og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak.

18.06.19	Psykologen ble tilskrevet med anmodning om innen fire uker å redegjøre for klagen under henvisning til spesielle punkter i "Ethiske prinsipper for nordiske psykologer" (EPNP).
16.07.19	FER mottok informasjon om at psykologen ville komme med uttalelse i slutten av august d.å.
13.08.19	FER skrev brev om at ønske om utsettelse ble imøtekommet. Psykologen ble bedt om å sende en uttalelse innen 31.08.19.
16.09.19	FER purret på psykologens redegjørelse.
18.09.19	FER mottok redegjørelse fra psykologen datert 05.09.19.
19.09.19	Redegjørelsen ble sent til klager med anmodning om innen to uker å kommentere redegjørelsen.
11.10.19	FER mottok kommentar fra klager.
11.10.19	Kommentar fra klager ble sendt psykologen med to ukers frist til å komme med sluttkommentarer.
29.10.19	FER mottok sluttkommentar fra psykologen.
29.10.19	Sluttkommentarer ble sendt til klager til orientering.
06.12.19	FER sluttbehandlet saken.

OPPSUMMERING AV TILSENDT DOKUMENTASJON

i) Klagers brev til FER

Ifølge klagen var det ikke kjent hva psykologen sin rolle eksakt hadde bestått i når det gjaldt omsorgsunndragelsen som det ble referert til i klagen. Klager stilte spørsmål ved psykologens egnethet til å praktisere som psykolog.

ii) Relevante punkter i «Ethiske prinsipper for nordiske psykologer» (EPNP)

FER vurderte henvendelsen fra klager i møte 17.06.19. FER anså påstanden om at psykologen skal ha bistått i omsorgsunndragelse av barn under offentlig omsorg som alvorlig, og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak med henvisning til følgende punkter i EPNP:

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger.

Konfidensialitet og taushetsplikt

Psykologen respekterer individets rett til konfidensialitet gjennom å iakttas taushet om det som han/hun får rede på om klienter og andre under utøvelsen av yrket. Unntak fra taushetsplikten gjøres dersom det foreligger åpenbar fare for klienten eller andre. Psykologen kan også i henhold til loven være forpliktet til å gi fra seg opplysninger, og informerer derfor klienten om de begrensningene i taushetsplikten som følger av loven

Informert samtykke og valgfrihet

Psykologen gjør informert samtykke mulig gjennom å informere klienten om planlagte tiltak, og drøfter kontinuerlig sine handlinger og de sannsynlige følgene av disse, slik at klienten har et grunnlag for å velge om han/hun vil delta eller ikke.

Hvis en klient er mindreårig eller underlagt verge/formynder, innhentes informert samtykke under tilbørlig hensyntagen til de berørte personers selvstendighet.

Selvbestemmelse

Psykologen sørger for å ivareta maksimal autonomi og selvbestemmelse for klienten, inkludert retten til å gå inn i og til å avslutte den profesjonelle relasjonen. I arbeid med barn, personer underlagt lovhjemlet tvang eller i pressede akutte situasjoner kan, under hensyntagen til gjeldende lovgivning, frivillighetsprinsippet fravikes, men en samarbeidsrelasjon tilstrebes også her.

II.2 Kompetanse

Psykologen bestreber seg på å utvikle og opprettholde høy faglig kompetanse i sitt arbeide. Psykologen tilstreber bevissthet om sine faglige og menneskelige sterke og svake sider, slik at han/hun realistisk kan vurdere med hvilken kompetanse han/hun kan påta seg oppgaver. Psykologen påtar seg kun de oppgaver, tilbyr kun de tjenester og bruker kun de metoder han/hun er kvalifisert til gjennom utdanning, trening og erfaring.

Etisk bevissthet

En forutsetning for en høy faglig kompetanse er at psykologen er oppmerksom på de fagetiske prinsippene, og integrerer etiske vurderinger i sin profesjonelle praksis.

Kompetanse og kompetanseutvikling

Psykologen arbeider i overensstemmelse med vitenskapelige prinsipper og underbygget erfaring og ivaretar en kontinuerlig profesjonell utvikling. Psykologen skaffer seg kunnskap om den vitenskapelige og yrkesmessige utviklingen innenfor sitt arbeidsområde.

Kompetansebegrensninger

Psykologen praktiserer innenfor de grensene for sin kompetanse som følger av utdanning, trening, erfaring og personlig styrke og begrensning, og søker profesjonell hjelp og støtte i vanskelige situasjoner.

II.3 Ansvar

Psykologen er oppmerksom på det profesjonelle og vitenskapelige ansvaret han/hun har overfor sine klienter og overfor den organisasjon og det samfunn som han/hun lever og arbeider i.

Psykologen unngår å gjøre skade og er ansvarlig for sine handlinger. Han/hun forsikrer seg så langt det er mulig om at hans/hennes tjenester ikke misbrukes.

Ansvar

Psykologen tar selvstendig ansvar for kvaliteten og konsekvensene av sitt arbeid, men er samtidig klar over at han/hun av andre oppleves som representant for sin yrkesgruppe.

Unngåelse av misbruk/skade

Psykologen tilstreber å unngå at psykologisk kunnskap eller praksis blir misbrukt, og tar ansvar for at skade som er uunngåelig og som kan forutses blir gjort så liten som mulig. Psykologen deltar ikke i aktivitet som sikter mot at man med fysiske eller psykiske tvangsmidler (indoktrinering, «hjernevask», tortur) - eller med trussel om slike tvangsmidler:

Håndtering av etiske dilemmaer

Psykologen erkjenner at fagetiske dilemmaer forekommer, og at det er psykologens ansvar å klargjøre slike dilemmaer og rådføre seg med kolleger og/eller den nasjonale foreningen og å informere relevante andre om de kravene som de etiske prinsippene stiller.

II. 4 Integritet

Psykologen søker å fremme integritet innen forskning, undervisning og anvendt psykologi. Dette innebærer at psykologen opptrer ærlig, upartisk og respektfullt overfor relevante involverte parter. Han/hun forsøker å synliggjøre og klargjøre sin egen rolle i de ulike sammenhengene der han/hun arbeider.

Redelighet og tydelighet

Psykologen gir adekvate opplysninger om sine kvalifikasjoner, utdannelse, erfaring, kompetanse og faglige tilknytning, og benytter bare de yrkesbetegnelser som utdanning, autorisasjon og stilling gir rett til. Når psykologen uttaler seg i egenskap av psykolog, tilstrebes saklighet og nøyaktighet. Psykologen informerer om psykologisk yrkesutøvelse på en slik måte at misoppfatningen eller skade for fag eller yrke unngås. Psykologen informerer på forhånd om de økonomiske vilkårene og vurderer nøye de følger det kan få for den profesjonelle relasjonen dersom han/hun mottar gaver eller andre tjenester fra klienten.

Rollekonflikter og utnyttning

Psykologen tilstreber bevissthet om sine egne behov, holdninger og vurderinger og om sin rolle i relasjonen. Han/hun misbruker ikke sin makt og stilling gjennom å utnytte klientens avhengighet og tillit. Psykologen unngår utenomprofesjonelle relasjoner til en klient, som kan redusere den profesjonelle distanse og føre til interessekonflikter eller utnyttelse. Psykologen er oppmerksom på hvordan intimitet og seksualitet direkte og indirekte kan påvirke relasjonen mellom psykolog og klient. Psykologen unngår privatisering og seksualisering av klientrelasjoner. Seksuell omgang mellom psykolog og klient skal ikke forekomme.

Med henvisning til de overnevnte punktene ba FER psykologen om å redegjøre for sin rolle i saken som var beskrevet i klagen og at han skulle ha bistått i omsorgsunndragelse av barn under offentlig omsorg. Dersom det medførte riktighet at han har hatt en rolle i omsorgsunndragelse av barn, ba FER ham reflektere over å ha bidratt til dette som psykolog og konsekvensene dette kunne ha fått for involverte parter i saken, særlig involverte barn. Videre, dersom dette medførte riktighet, ble han bedt om å reflektere over om han kunne ha handlet imot andre fagpersoners og rettens anbefalinger.

iii) Psykologens redegjørelse.

Psykologen har skrevet en felles redegjørelse med psykolog som er klaget inn i samme sak. Da klagen behandles separat, gjengis bare de deler av svaret som FER anser som relevant for aktuell psykolog sitt arbeid i saken.

Psykologen opplyser om at han har vært inne i saken et års tid i form av råd og veiledning til mor i henhold til § 4-16 i barnevernloven. Ifølge psykologen var han i kontakt med barnets mor, de sakkyndige og mors advokat og avtalte at han skulle ta kontakt med barnevernet for å få til et konstruktivt møte med barnverntjenesten grunnet at barnet mistrivdes der hvor han var plassert. Han opplyser om at han formidlet at mor og barnet hadde tillit til ham og de sakkyndige, og da situasjonen var låst og det var mistillit mellom mor og barn på den ene siden, og barneverntjenesten og institusjonen på den andre siden, kunne han og de sakkyndige være bindeledd og søke å bidra til større lydhørhet og bedre samforståelse.

Ifølge psykologen anbefalte de sakkyndige at barnet skulle tilbakeføres til mor, noe som var hans eneste ønske. Han skriver at alle var meget bekymret for barnets psykiske helsetilstand etter atskillelse fra mor og oppholdet på barnevernsinstitusjonen.

Psykologen hevder at han flere ganger forsøkte å komme i kontakt med saksbehandler i barnevernet for å få til et møte og at han la igjen beskjeder i resepsjonen om at hun måtte ta kontakt snarest og at han «tilkjennegir årsaken til dette». Psykologen skriver at vedkommende omsider ringer som svar på hans forespørsel og at hun fremstår som lite imøtekommende/svært aggressiv i møte med ham. Ifølge psykologen oppgir hun at hun ikke er interessert i et møte med dem eller med mor, og at hun heller ikke er interessert i å høre hvordan barnet har det og hvilken psykisk tilstand han er i. Psykologen skriver at saksbehandler vil ha ham til å oppgi hvor barnet befinner seg på daværende tidspunkt og at han svarer at hans eneste anliggende er å ivareta barnets beste, og at det gjøres ved å få til et

møte og et samarbeid omkring barnet. Saksbehandler skal da, ifølge psykologen, ha virket provosert og kommet med uttalelser om at han begikk lovbrudd og brudd på etiske retningslinjer. Videre, at barnevernets versjon skal ha vunnet frem i retten og at dette må være grunn nok i seg selv til å avvise samarbeid gjennom møte. Psykologen skriver at han henviser til at det har oppstått en prekær utvikling i saken og at han minner om at det hører med til rettstatens grunnleggende prinsipper at sakkyndige og andre involverte i retten er forpliktet til å ha sin egen etiske bevissthet og vurdering, uavhengig av hva andre måtte mene og uavhengig av mandatet og rettens endelige avgjørelser. Ifølge psykologen minner han også om at «vi i flere omsorgsovertakelser enn vi nok ønsker, har det i ettertid vist seg at sikringsmekanismen som rettssystemet representerer har sviktet i opptil alle ledd, inkl. høyesterett, og således medført at barn har blitt passert i institusjon/beredskaps-, fosterhjem på feil grunnlag».

Psykologen skriver at han finner at saksbehandler utviser en utilbørlig oppførsel og at han vurderer situasjonen slik at selv om han skulle hatt kjennskap til hvor barnet befant seg, hvilket han ikke gjorde, ville det ikke være forsvarlig å la en slik representant for barneverntjenesten få hånd om en så sårbar gutts skjebne.

Psykologen opplyser om at han etter dette tok kontakt med saksbehandlers leder, og klaget på den måten han som fagperson hadde blitt møtt av et offentlig forvaltningsorgan omkring håndteringen av en svært alvorlig sak. Klagepunktene blir beskrevet, men FER velger å ikke gjengi dem her. Psykologen skal ha bedt om at samtalen ble journalført.

Psykologen skriver at han understreker at han fant det - etisk sett – helt nødvendig å bidra til å støtte mor og barnet vis a vis de holdninger, den opptreden og fortolkninger som saksbehandler utviste.

Vedrørende spørsmålet om hvorvidt han har handlet imot andre fagpersoners og rettens anbefaling, henviser han til det faktum at en rekke barn, blir fratatt sin familie og sitt nettverk gjennom vedtak om omsorgsovertakelser fattet på feilaktig eller mangelfullt grunnlag. At retten i en del saker, skriver psykologen, opprettholder denne typen omsorgsovertakelser, kan ikke forhindre at vi som fagkyndige psykologer opprettholder våre etiske forpliktelser overfor familier som rammes av manglende rettsikkerhet.

Psykologen gjengir flere negative erfaringer med den samme barneverntjenesten som han opplever har hatt negative konsekvenser for involverte barn og deres familier. Han skriver at han mener at Psykologforeningen har vist utilbørlig unnskyldighet/ansvarsløshet i forhold til de signaler som har blitt formidlet mht. de dysfunksjonelle sider ved barnevernssystemet. Videre, at det er å håpe at FER går frem på en slik måte at denne problematikken synliggjøres.

Ifølge psykologen kan det å beskrive så kompliserte saksforhold i et begrenset notat, vanskelig sikre en kvalifisert forståelse av partenes roller, videre hva som i disse rollene ville vært faglig og etisk forsvarlig atferd. Psykologen mener også det ville være hensiktsmessig å innkalle partene til etiske drøftelser og dialog rundt bordet.

Psykologen skriver sammen med annen psykolog at de undrer seg over at aktuell barnevernstjeneste ikke viser noen grad av selverkjenning over eller har betenkeligheter ved egen praksis. De stiller også spørsmål ved det voldsomme engasjementet med å sende klager og anmeldelser til ulike instanser.

iv) Klagers kommentarer på psykologens redegjørelse.

Som svar på redegjørelsen skriver klager at de opplever at psykologen ikke svarer på spørsmålene fra FER og at hovedfokuset er på å beskrive barneverntjenestens arbeid i sin redegjørelse. Ifølge klager vil de kommentere og vurdere eget arbeid i en eventuell arbeidssak, men at de ikke vil kommentere det i aktuelt skriv. De viser til at de er kjent med både avgjorte og kommende saker hos EMD, og at de avventer signaler fra lovgiver om hvilke konsekvenser dette eventuelt får for dagens praksis.

Klager skriver at de deler psykologens mål om at flest mulig barn skal vokse opp med sine foreldre, og at flest mulig av de som ikke kan det vokser opp i eget nettverk. Klager påpeker at psykologen i sin redegjørelse bygger argumentasjonen rundt dette målet, men uten å forholde seg til at det her er snakk om et konkret barn og uten å ta inn over seg at de ukritisk legger mors fremstilling til grunn.

Vedrørende omsorgsunndragelse av barn under offentlig omsorg, skriver klager at de ikke deler situasjonsbeskrivelsen hva gjelder de delene som involverer barneverntjenesten. De mener at flere av påstandene som fremkommer av psykologen beskriver situasjoner som utløser meldeplikt. De skriver at når profesjonelle utøvere har slike bekymringer som fremkommer her, har barneverntjenesten en forventning om at det varsles til riktig instans, dvs. den instansen som har instruksjonskompetanse og kan sørge for at barn får den hjelpen de har behov for. Ifølge klager er de ikke kjent med hvorfor dette ikke har skjedd, men de antar at det skyldes at psykologens tillit til tilsynsmyndigheten ikke er særlig større enn til domstolen.

Klager viser til at psykologen benekter å ha vært kjent med hvor barnet oppholdt seg på det aktuelle tidspunktet. De skriver at det på bakgrunn av det psykologen skriver fremstår som mindre sannsynlig at han ikke visste hvor barnet befant seg, gitt den omfattende kontakten mellom psykologen og den sakkyndige.

Klager viser til at psykologen opplyser om å ha «*vært inne i saken ... i henhold til paragraf 4-16 i barnevernsloven*». Ifølge klager har de ikke kjennskap til dette, og har ikke noen forklaring på påstanden. Klager hevder at de ikke har dokumentasjon på at han har hatt oppdrag for den aktuelle barnverntjenesten etter 2004. Klager stiller deretter spørsmål over deling av taushetsbelagte opplysninger mellom psykologen og den sakkyndige.

Vedrørende forsøk på å oppnå kontakt med barneverntjenesten, så viser klager til at psykologen ikke hadde noe rolle i den aktuelle barnevernssaken. Ifølge klager var de heller ikke kjent med at hverken mor eller barnet sto i et klientforhold til psykologen. Videre skriver klager at det for barneverntjenesten fremsto som hevet over enhver tvil at den eneste akseptable løsningen for psykologen var å tilbakeføre barnet til mor. Ifølge klager har psykologen ikke troverdighet som «megler», slik de ser det. Klager skriver at psykologens engasjement synes å være begrenset til barn under offentlig omsorg, og fraværende for barn som bor med en eller begge sine foreldre under sviktende omsorg. Videre at han for foreldre i den førstnevnte gruppen opptrer som støtteperson heller enn psykolog.

v) Sluttkommentarer fra psykologen.

Vedrørende bruk av § 4-16 i barnevernloven, så skriver psykologen at han har gitt mor veiledning, samt ført en dialog med noen av de involverte parter, deltatt på møter m.m. i forbindelse med hennes barnevernssak. Psykologen viser til at foreldre, ifølge barnevernloven, har rett til veiledning og støtte i forbindelse med omsorgsovertakelser. Ifølge

psykologen er det svært sjelden at barnevernet tar denne oppgaven på seg slik loven krever. Psykologen hevder at han har mye erfaring med å veilede foreldre i denne situasjonen, noen ganger med barneverntjenesten, men dekket gjennom refusjon fra Helfo, ikke barneverntjenesten. Han viser til at et slikt samarbeid med aktuelt barnevern har vist seg vanskelig.

Psykologen gjentar at han ikke visste hvor mor og barn befant seg på det aktuelle tidspunktet. Ifølge psykologen skal han ha spesifikt spurt sakkyndige om hvor de befant seg, men da fått beskjed om at vedkommende heller ikke visste hvor de oppholdt seg. Han skriver at han ikke har noen grunn til å tro at hun ikke snakket sant. Han påpeker at han således ikke hadde den informasjon som barnevernet ønsket seg. Ifølge psykologen ville han imidlertid ikke ha opplyst om dette til saksbehandler dersom han hadde visst dette. Han viser til sin tidligere redegjørelse hvor han begrunner dette.

Vedrørende påstand om at han kun er interessert i å kritisere barneverntjenesten og kun engasjere seg i de saker der barnet er under offentlig omsorg, så avviser psykologen dette. Han skriver at han selvfølgelig er helt innforstått med at det finnes tilfeller der det offentlige er nødt til å gå inn å overta omsorgen for barn. I den aktuelle saken, skriver psykologen, vurderte han, sammen med to andre psykologer i saken, samt mors advokat, at de måtte legge til rette for en dialog mellom partene, hvilket han hevder hadde vært mulig dersom aktuelt barnevern hadde vist større profesjonalitet og evne til samarbeid. Han viser til at han i mange saker jobber med familier og barn innen den biologiske familie og bruker sin kompetanse som en konfliktløser i forhold til barnevernet. Ifølge psykologen opplever han i for mange saker at det er en stor mangel på tillit mellom barnevernet og familier de jobber med. Han skriver at når det gjelder personlig egnethet eller den menneskelige faktor, så vel som faglige egnetheter, så er det åpenbart for ham at mange barnevernkontor her har en jobb å gjøre. Ifølge psykologen er aktuelt barnevernkontor en ekstrem variant av dette.

Psykologen gjentar at han mener at det hadde vært mer hensiktsmessig dersom FER hadde innkalt til møte med partene for å belyse og avklare saken. Han skriver at han ikke tror at metoden som her anvendes vil føre til større forståelse av kompleksiteten i de etiske spørsmål som en slik sak reiser.

Psykologen viser også til hva han tidligere skrev om at han ønsker at FER går frem på en slik måte at aktuell problematikk synliggjøres.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

I psykologen sin redegjørelse beskrives en kompleks sak hvor psykologen og de sakkyndige har hatt en annen oppfatning av aktuell sak enn klager. Psykologen har, slik som FER ba han om, redegjort for sin rolle i saken. Flere etiske prinsipper er berørt i denne saken, og FER har i sin vurdering valgt å spesielt vektlegge noen av disse.

Et av punktene var om psykologen hadde bistått i omsorgsunndragelse av barn under offentlig omsorg. Ifølge psykologen var han ikke kjent med hvor barnet befant seg da klager spurte ham om dette. Klager skriver at de imidlertid vurderer det som mindre sannsynlig at psykologen ikke visste hvor barnet befant seg. Det er ikke mulig for FER å etterprøve påstander og hva som er riktig i den aktuelle saken. FER vurderer imidlertid at det er alvorlig at psykologen i både sin redegjørelse og sluttkommentar sier at han ville unnlatt å gi slik

opplysning til barneverntjenesten dersom han hadde hatt det, uten at han reflekterer ytterligere over hvilke mulige konsekvenser dette kunne hatt for barnets situasjon.

Det vises her til følgende punkt i EPNP:

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Med utgangspunkt i samme prinsipp, vurderer FER at psykologen i sine svar utviser lite respekt for andre fag- og samfunnsinstansers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

FER savner en mer konkret og inngående fagetisk refleksjon fra psykologen i den aktuelle saken som berører et konkret barn. Det vises her til følgende prinsipp:

Etisk bevissthet

En forutsetning for en høy faglig kompetanse er at psykologen er oppmerksom på de fagetiske prinsippene, og integrerer etiske vurderinger i sin profesjonelle praksis.

Ifølge psykologen har han vært inne i den aktuelle saken i et års tid i form av råd og veiledning til mor i henhold til § 4-16 i barnevernloven. Klager skriver imidlertid at psykologen ikke har hatt noen oppdrag for dem i den aktuelle barneverntjenesten, og de var heller ikke kjent med at mor eller barnet sto i et klientforhold til psykologen. Slik FER forstår det, har psykologen hatt oppfølging av mor, men uten at dette har vært et tiltak i regi av barneverntjenesten, noe som innebærer at han ikke har gjennomført arbeid i henhold til §4-16 i barnevernsloven. FER vurderer at psykologen burde ha vært tydeligere på sin rolle overfor de involverte parter om at han hadde oppfølging av mor, men at dette ikke var etter § 4-16 i barnevernloven. Det vises her til følgende prinsipp:

II. 4 Integritet

Psykologen søker å fremme integritet innen forskning, undervisning og anvendt psykologi. Dette innebærer at psykologen opptrer ærlig, upartisk og respektfullt overfor relevante involverte parter. Han/hun forsøker å synliggjøre og klargjøre sin egen rolle i de ulike sammenhengene der han/hun arbeider.

Redelighet og tydelighet

Psykologen gir adekvate opplysninger om sine kvalifikasjoner, utdanning, erfaring, kompetanse og faglige tilknytning, og benytter bare de yrkesbetegnelser som utdanning, autorisasjon og stilling gir rett til.

Når psykologen uttaler seg i egenskap av psykolog, tilstrebes saklighet og nøyaktighet. Psykologen informerer om psykologisk yrkesutøvelse på en slik måte at misoppfatningen eller skade for fag eller yrke unngås.

Psykologen informerer på forhånd om de økonomiske vilkårene og vurderer nøye de følger det kan få for den profesjonelle relasjonen dersom han/hun mottar gaver eller andre tjenester fra klienten.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at den innklagede psykologen kan foreta en fagetisk refleksjon over de punktene som FER påpeker i psykologens arbeid og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med EPNP.

Vedtak: 5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort.

Dette brevet er å regne som kollegial veiledning.

Vedtak fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Maria Løvvik Norheim, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Håkon Kongsrud Skard